

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 71. At ille amplius loquebatur. v. 31.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

vlla occasione Dominum abnegetis: vosmetipfos potius abnegate vt Christo digni inueniamini.

§. 71. At ille amplius loquebatur. v. 31.

Familiaze naturæ corruptæ vitium in homine, etiam hic apparet perspicue in S. Petro, non placet ei cedere, iudicium flectere, est inter eos, qui nolint ingenio cedere. & quæ obsecro causa est, cur aliqui nolint se humiliare, subijcere, cedere, tacere? quia sciunt & considerant suâ excellentiam, dignitatem, nobilitatem, doctrinam, fortitudinem: & in his se speculantur velut in regno suo: inde inflantur, irascuntur, indignantur, contemnunt alios, præsumunt de se; vt hic Petrus, qui ex hoc vase amplius loquebatur, & sicuti olim Pharaos suæ potentia innitens confidenter admodum clamabat, *Persequar & comprehendam, diuidam spolia, & implebitur anima mea, euaginabo gladium meum, interficiet eos manus mea: sed continuo tamen huius confidentia vanitatem contrarius euentus probauit, quando, Flauit Spiritus & operuit eos mare, submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.* Sic contigit nostro hic Prælato, & Ecclesiæ Catholice Duci Petro qui loquebatur præsumptiue amplius quam decebat contra Domini mentem & verba, *Flauit enim Spiritus Ancilla ostiaria, & operuit eum mare tentationum, & submersus est quasi plumbum siue graue adiuuans casum suum in aquis vehementibus peccatorum, mendaciorum, negationum Dei viui, & iuramentorum.* Melius sane fuisset tacuisse, quam male & præsumptuose locutum. nam pœnitet locutum fuisse sæpe, tacuisse nunquam: quam postea longa pœnitentia calidissimis lacrymis ablaere fategit Petrus.

Quid iam hinc discas, quid suges anima mea de Petra ista? sugunt ad venenum cum hæreticis qui ista audientes de eo, eundem contemnunt dicentes: clauis Regni cælorum perdidit, qui Dominum cælorum sic negauit. Ego eum non perdidisse dico, quas nondum acceperat, sed pœnitendo disposuisse, vt eas impetraret. Etiam hoc disco, donum magnum Dei esse, si Dominus dedit alicui linguam eruditam, vt sciat quando oportet loqui: quia etiam stultus si tacuerit, sapiens reputabitur. & *Homo sapiens tacebit vsque ad tempus, ideo sancti Domini qui sciebant, quod voci hominis plerumque peccatum adiungitur, & initium erroris humani est sermo, amabant tacere: denique Dauid sanctus ait, Dixi, custodiam vias meas, vt non delinquam in lingua mea.* Sciebat enim & legerat diuinæ esse protectionis, vt homo à lingua sua stagello absconderetur, & à conscientia sua testimonio. Verberamur enim vocis nostræ verbere cum loquimur ea, quorum sono cæditur animus noster, & mens confauciatur, ideo dixit: *Custodiam vias meas, hoc est tacito*

racito cogitationis præcepto indixi mihi, vt custodirem vias meas: alia enim tant viæ, quas debemus sequi, alia quas custodire. Sequi vias Domini, custodire nostras ne in culpam dirigantur. potes autem custodire, si non cito loquaris, lex dicit: *Audi Israel Dominum Deum tuum*, non dicit loquere sed audi, ideo Eva lapsa est quia locuta est viro, quod non audierat à Domino Deo suo. Prima vox Dei dicit tibi. *Audi*. Si audias custodis vias tuas & si lapsus es cito corrige. *In quo enim corrigit junior viam suam, nisi in custodiendo verba Domini, Tace ergo prius & audi & non delinques in lingua tua.* Graue malum vt aliquis ore suo condemnetur. Ergo Iesu custodiam vias meas, vt non delinquam in lingua mea, solum silentium enim rationem non reddit in iudicio, nisi loqui debueris & tacueris sciens officium tuum.

§. 72. *Et si oportuerit me simul commori tibi, non te negabo. v. 31.*

Chrysostomus putat Petrum prædicta verba dixisse ambitione, arrogantia, iactantia. accusat ergo eum in hoc facto tripliciter. primo quidè quia Christo contradixit aperte & quasi arrogans, plus sibi ipsi credidit quam Magistro suo. secundo quia aliis discipulis se prætulit tanquam in amore magistri sui feruentiorem, & in fide firmiter: iudicare autem seu æstimare se, cæteris meliorem pertinet ad arrogantiam, & similiter ad Pharisei iustitiam dicentis, *Non sum sicut ceteri hominum.* tertio autem quia torum sibi imposuit quasi nimis de se ipso confidens, Iesus si dixisset. Spero per Dei gratiam nunquam scandalizari, aut te negaturum, aut amouendum à te siue in vita siue in morte. Sane ea ratione non peccasset superbia, quæ est inordinatus appetitus propriæ excellentiæ & denominatur ex hoc quod per voluntatem aliquis tendit videri id quod non est & est supra se: Alij humano affectui, & formulæ loquendi amicorum vulgari adscribunt dicta Petri. Ego Iudex in hac causa sedere nolo, cum ne quidem Sinuessanum concilium plusquam ducentorum Episcoporum in causa S. Marcellini Papæ, postquam thus Diis falsis obtulerat, iudicare voluerit, sed supremam sedem à semetipsa iudicandam dictauerit.

Reueor & honoro te S. Petre, apex Apostolorum, iudex Ecclesiæ, deosculor pedes tuos quia te Christus super cæteros dilexit, etsi ad horam lapsus es, externam confessionem Christi dimittendo, internam tamen fidem non deseruisti, sed lachrymis confestim prodidisti, locutus es verbum in excessu mentis, & caritatis, nondum à Spiritu S. confirmatus, ignosco casui tuo, vt ignoscas casibus meis, qui tenes clauis regni,